

POSTANOWIENIE

Dnia 6 sierpnia 2019 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodnicząca: Urszula Iwanowska (spr.)

Sędziowie: Beata Górską

Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

po rozpoznaniu w dniu 6 sierpnia 2019 r., na posiedzeniu niejawnym,

sprawy z odwołania Z. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w W.

o wypłatę emerytury

na skutek zażalenia ubezpieczonego na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 27 maja 2019 r., sygn. akt VI U 2044/19,

postanawia: uchylić zaskarżone postanowienie i sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie VI Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania zażaleniowego.

Beata Górską Urszula Iwanowska Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 lipca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. wstrzymał Z. L. wypłatę emerytury kapitałowej w związku z pobieraniem przez ubezpieczonego renty rolniczej do czasu zakończenia postępowania z KRUS.

W odwołaniu od powyższej decyzji Z. L. wniósł o przywrócenie świadczenia emerytalnego z całego okresu pracy w Polsce, na podstawie wszystkich świadectw pracy (pominięto 4 lata pracy), zaliczenia okresu prowadzenia działalności gospodarczej (który to okres pominięto w całości) oraz zaliczenia i wypłaty świadczenia za okres pracy za granicą - w Niemczech i Irlandii. Nadto ubezpieczony wniósł o powiększenie emerytury o świadczenie rentowe wypłacane z KRUS i wpłacania obu tych świadczeń.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie podtrzymując argumentację przytoczoną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Nadto organ rentowy wyjaśnił podstawę faktyczną i prawną ustalenia dla ubezpieczonego kapitału początkowego i przyznania polskiej emerytury kapitałowej.

W piśmie z dnia 7 listopada 2018 r. ubezpieczony ustosunkowując się do odpowiedzi na odwołanie wskazał, że kwestionuje wyliczenie kapitału początkowego w decyzji z dnia 20 czerwca 2019 r. i w sprawie tej złożył odwołanie, ale sprawa nie została skierowana do sądu. Nadto ubezpieczony podniósł, że kwestionuje decyzję z dnia 21 czerwca 2018 r. o ustaleniu wysokości emerytury oraz decyzję z dnia 6 września 2016 r. zarzucając jej mylne wyliczenie okresów zatrudnienia i wysokości opłaconych składek.

Pełnomocnik ustanowiony z urzędu dla ubezpieczonego w piśmie z dnia 22 stycznia 2019 r. wskazał, że w niniejszej sprawie Z. L. odwołuje się od decyzji z dnia:

- 26 lipca 2018 r. o wstrzymaniu wypłaty emerytury krajowej

- 21 czerwca 2018 r. o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej

- 20 czerwca 2018 r. o ustaleniu kapitału początkowego.

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 6 lutego 2019 r., w odpowiedzi na zobowiązanie Sądu Okręgowego do merytorycznego ustosunkowania się do treści pisma i zarzutów zawartych w piśmie ubezpieczonego z dnia 22 stycznia 2019 r., wskazał, że pismo to nie zawiera żadnych nowych okoliczności pozwalających organowi rentowemu na ponowne ustalenie wysokości kapitału początkowego i przeliczenie wysokości emerytury, a merytoryczne stanowisko w sprawie decyzji z dnia 20 czerwca 2018 r. i 21 czerwca 2018 r. organ zajął w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 października 2018 r. złożonej do niniejszej sprawy.

Postanowieniem z dnia 27 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych przekazał odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. Wydziału (...) z dnia 21 czerwca 2018 r. o przyznaniu emerytury w kwocie zaliczkowej do rozpoznania organowi rentowemu - Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Wydziału (...) (punkt 1), przekazał odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddziału w W. Wydziału (...) z dnia 20 czerwca 2018 r. o obliczenie wysokości kapitału początkowego do rozpoznania organowi rentowemu - Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Wydziału (...) (punkt 2) oraz przekazał wniosek o ponowne przeliczenie emerytury i o łączną wypłatę emerytury i renty rolniczej – zawarty w piśmie procesowym z dnia 5 września 2018 r. (odwołanie od decyzji z dnia 26 lipca 2019 r.) do rozpoznania organowi rentowemu - Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w W. Wydziału (...), poprzez wydanie decyzji (punkt 3).

Sąd pierwszej instancji przytaczając treść art. 477⁹ k.p.c. wskazał, że w toku niniejszego procesu ubezpieczony odwołał się od dwóch kolejnych decyzji organu rentowego (nie będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie), i dlatego należało orzec jak w pkt. 1 i 2 sentencji postanowienia.

Następnie Sąd Okręgowy wyjaśnił, że skoro ubezpieczony w piśmie procesowym z dnia 5 września 2018 r. – stanowiącym odwołanie od decyzji z dnia 26 lipca 2018 r. w sprawie wstrzymania wypłaty świadczenia, wniósł o ponowne obliczenie wysokości emerytury poprzez uwzględnienie dla potrzeb kapitału początkowego okresów wymienionych w tym piśmie (pkt. 1), doliczenie do emerytury okresu pobierania renty chorobowej (pkt. 2) i łączną wypłatę emerytury i renty rolniczej (pkt. 3), to mając na uwadze art. 83 ustawy o system ubezpieczeń społecznych, ZUS winien wydać w tym przedmiocie decyzję. Dopiero od wydanej decyzji ubezpieczonemu przysługiwać będzie odwołanie do Sądu na zasadach określonych powołanym przepisem oraz w Kodeksie postępowania cywilnego.

W związku z powyższym wniosek ubezpieczonego o przeliczenie kapitału początkowego, emerytury i łączną wypłatę dwóch wymienionych świadczeń sąd pierwszej instancji na podstawie wskazanego w sentencji art. 464 k.p.c. przekazał do rozpoznania organowi rentowemu o czym orzekł w pkt. 3 sentencji.

Z powyższym orzeczeniem Sądu Okręgowego w Szczecinie w całości nie zgodził się Z. L., który działając przez pełnomocnika, w złożonym zażaleniu wniósł o jego uchylenie, zarzucając mu:

- naruszenie przepisów postępowania - art. 464 k.p.c. poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie w sytuacji, gdy organ rentowy w toku postępowania odniósł się merytorycznie do decyzji z dnia 21 czerwca 2018 r. oraz 20 czerwca 2018 r., a także do wniosku zawartego w piśmie ubezpieczonego z dnia 5 września 2018 r. w swoim piśmie z dnia 5 października 2018 r. (w aktach), co potwierdził też w swoim piśmie z dnia 6 lutego 2019 r.

Ponadto skarżący wniósł o zasądzenie od Sądu Okręgowego w Szczecinie kosztów postępowania zażaleniowego wg norm przepisanych oraz wydatków w postaci opłaty sądowej od zażalenia w kwocie 30 zł oświadczając, że koszty te nie zostały zapłacone w całości lub w części.

Sąd Apelacyjny rozważył, co następuje:

Zażalenie należało uznać za uzasadnione.

Sąd Okręgowy bezpodstawnie uchyła się od rozpoznania sprawy w całości.

W myśl art. 477⁹ § 6 k.p.c. Sąd, do którego wniesiono odwołanie, niezwłocznie przekazuje protokół organowi lub zespołowi, który wydał zaskarżoną decyzję lub orzeczenie, chyba że sąd ten jest właściwy do jego rozpoznania. W takim przypadku przewodniczący niezwłocznie zażąda akt sprawy i nada bieg odwołaniu, przesyłając odpis protokołu organowi lub zespołowi, który wydał zaskarżoną decyzję lub orzeczenie.

Skoro w niniejszej sprawie organ rentowy jednoznacznie wskazał, że jego stanowisko merytoryczne co do decyzji z dnia 20 czerwca 2018 r. i z dnia 21 czerwca 2018 r. zostało przedstawione w odpowiedzi na odwołanie z dnia 5 października 2018 r. i w wykonaniu zobowiązania Sądu Okręgowego organ rentowy podtrzymał to stanowisko także w piśmie z dnia 6 lutego 2019 r., to bezzasadne jest przekazywanie sprawy z odwołania od tych decyzji ponownie organowi rentowemu celem nadania biegu obu odwołaniom.

Z kolei, odnośnie przekazania wniosków ubezpieczonego zawartych w piśmie z dnia 5 września 2018 r. stanowiącym odwołanie od decyzji z dnia 26 lipca 2018 r. nie można pominąć tej okoliczności, że ubezpieczony formułuje zarzuty, które – w jego ocenie – dotyczą zarówno decyzji z dnia 26 lipca 2018 r., jak i decyzji ją poprzedzających, a więc decyzji z dnia 20 czerwca 2018 r. i 21 czerwca 2018 r. Przy czym oczywistym jest, że jeżeli Z. L. odwołuje się od decyzji, która zawiesza wypłatę emerytury i wnosi o połączenie świadczenia ZUS z KRUS (rentą chorobową), to znaczy, iż wnosi o wypłatę obu świadczeń (co też w sposób jednoznaczny artykułuje w uzasadnieniu swojego odwołania).

Zatem Sąd Okręgowy winien przystąpić do merytorycznego rozpoznania sprawy i zbadania prawidłowości zaskarżonych decyzji z dnia 20 czerwca 2018 r., 21 czerwca 2018 r. i 26 lipca 2018 r., w zakresie kwestionowanym przez ubezpieczonego.

Natomiast, jeżeli ubezpieczony zgłosi nowe żądanie, dotychczas nierozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekaże go do rozpoznania organowi rentowemu w myśl art. 477¹⁰ § 2 k.p.c. Jednak na obecnym etapie postępowania nie zaszła sytuacja, która uzasadniałaby takie postępowanie sądu pierwszej instancji.

Mając na uwadze powyższe Sąd Apelacyjny na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w związku z art. 386 § 4 k.p.c. uchylił zaskarżone postanowienie w całości i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Szczecinie.

W związku z wnioskiem pełnomocnika ubezpieczonego o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego sąd odwoławczy na podstawie art. 108 § 2 k.p.c. wniosek ten przekazał do rozpoznania sądowi pierwszej instancji.

Beata Górską Urszula Iwanowska Gabriela Horodnicka-Stelmaszczuk